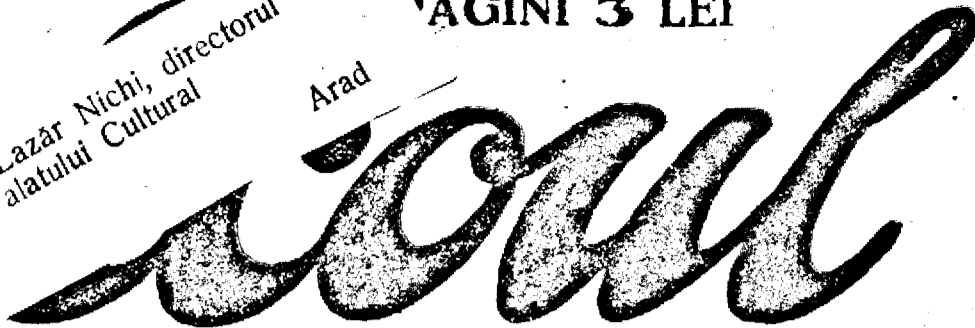

și Administrația:
 Libr. Românească S. A.
 Aleea Romei No. 7
 Telefon 57.

Dlul Dr. Lazăr Nichi, directorul
 Palatului Cultural
 Arad

ABONAMENTE:

Pe un an 700 lei
 Pe șase luni 350 lei
 Pe trei luni 200 lei
 Pentru autorități, bănci, cluburi,
 cafenele și alte întreprinderi
 lei 1500 anual.
 În streinătate dublu. Anunțuri
 și reclame după tarif.

„Cangrenă care roade Ostirea...”

— e drept — cam tari, numai de adevăr. Ele scapă de durerea unui scap de grija camara concretizează starea eroasă ce o ilustrează fraze pompoase, rigidități, un colaborator „Infanteriei” într’un lat: „Ni se prăpădesc sistem pe autorul arti- gre semnează cu pseu- Jean — dar, toți cei esează de bunul mers noastre, trebuie să-i inoscători. Acest ro- nt, ofițer, desigur, du- specialitate ce publi- articolului său; dă re curmarea rău-ii ce stituția Apărării no- e. crude adevăruri, vajni de pană ca și de ează: irea pierde un mare teri, răpuși de boli ne- tre cari, tuberculoza, lan.” ne-a adus desintere- cari au avut datoria ască de soarta vlă- ri se bizuie: liniștea să trăim în orgii și și siguranța hotarelor jertle ce nu se pot

măsura, pentru ca o anumită clică să se îmbogățească de pe urma acestor jertfe.

Da! pentru ofițerul nostru, pen- tru Armata noastră vitează, în general, cu excepția ministeriatului regretatului N. Filipescu, totdeauna s’a făcut prea puțin, sau nimic!

Armata noastră, în toate timpurile a fost o „Mädchen für alles...” căreia, i-am stors într’una vraga și în timp de pace și în timp de război, fără să o recompensăm pentru marile și numeroasele sac- rificii făcute de dânsa.

Articolul de care ne ocupăm și pe care îl reproducem în întregi- me pe paginile II-a și a III-a, a apărut în luna Octombrie, anul curent, în amintita revistă militară. Date fiind: incuria și tembelismul de cari suntem caracterizați, fără discuție, că, doleanțele ofițerim i noastre au rămas simple pagini de revistă... și poate autorul „unui atare îndrăzneț articol” își va fi ispășind acum... „răsplata” în cine știe ce închisoare cu cazemate umede. Este de mirat, însă, cum s’a putut întâmpla, că presa din Capitală, marea noastră presă, a scăpat din vedere paginile la cari ne referim, file de adevăr cum plit dureros, ce trebuie să ia sfâr- șit odată!

Const. I. Ștefănescu

Priviri economice

trecut, fără că să că din punct de ve- c, mai ales economic făcut vre-un progres lera de vest. Sărăcie tot, dar în schimb de promisiuni d.n. Înțelepții făgăduesc 7. aedejde. o problemă foarte lă, chestiunea eco- ească, la frontiera de cial în Bihor, mai înd toți sunt atât de i de luptele și pro- ei de partid. Altor entuziaști, li se pare atât de neînsem- eblemă ușoara. Se unii și alții. eiei economii româ- granță, este prea e grea, prea com- e necesară pentru noastră. Pentru re- nu ajung vorbele, omisiuni de ocazie, rări sincere și exe- e. În prima linie e reală materială de capital, cu pro- termen mai lung, mâni care doresc să între în viața industrială româ- în a 2-a linie ca la publice furniturile într’o anumită pro- ei care încep viața

comercială românească aci în Bihor.

Cooperatiivele de consum exis- tente să fie selecționate cu îngri- jire și surrijnle în mod mai eficace. În special să se dea atenție și sprijin Cooperativelor de pro- ducție.

Nu trebuie să se peardă din ve- dere un fapt, care astăzi se pare că este neglijat, din cauza orga- nelor administrative centrale. Ora- dea este azi un centru economic de primul ordin, la marginea Țării. Înainte de război acțiunea ei economică se întindea până în Tisa. Astăzi raza sa de acțiune a fost micșorată. Populația de peste fron- tieră care ar putea să fie aprovi- zionată din Oradea, din cauza multor formalități și unor temeri ne îndreptățite, este îndepărtată. Vecinii noștri Unguri mai practici, nu se tem de invazia noastră în Ungaria. Nu se tem nici de spionaj, nici de propagandă. Din contră nu știu ce înlesniri să mai facă, relativ la vize de pașaport, reducere pe C. F. organizării de excursii în grupuri cu avantaje de călătorie, numai și numai să atragă și pe Români la Budapesta, spre a face cumpără- turi. Și ei au reușit.

Să sperăm că în anul care vine se va îndrepta situația. Necesită- țile comerțului din acest centru vor fi mai de aproape cercetate și mai eficace sprijinite.

A. N.

„Sărbători vesele petrecere frumoasă!”

Este refrenul care se plimbă acum, din gură în gură de Sf Sărbători și în preajma lor; este zicala de urare rostită reciproc între bunii creștini odată pe an...

Deprinderea fiind a doua natură și noi ne-am învățat într’o imensă majoritate, a ignora realitatea, de multe ori prea crudă, chiar de aceste Sf. Sărbători și căutăm a învățai durerea și suferința pria enunțarea unei etavice și banale urăi.

Este în această deprindere ceva și din firea idealistă, specifică Românului, pe care, dacă îl întrebi chiar în cea mai grea cumpănă din viața lui — „ce faci? el îți oferă imaculat și rece clasicul răspuns — „bine”.

Numai pielea lui, însă, o fi știind ce fel de „bine” e acela...

Așa și cu urarea de Sf. Sărbă- tori, Crăciunul din anul acesta a apărut față de cetățenii nevoiași ai acestei țări mai vitreg și mai sgarbit ca oricând. Crăciunul anu- lui 1928 ne-a adus ca dar celor mai mulți sărăcia cu lustru, iarna grea, un haos de lupte politice, nesiguranța zilei de mâine, șo- majal.

În fața acestei triste situații, dacă am fi sesizat mai adânc du- rerile ce ne sbat inima gata să o spargă, ar fi trebuit să ne înțepe- nească în gât cuvintele de un idealism urător.

Și dacă unii au presupus că vor îngropa în zilele de Crăciun și în compania lui de sărbători vesele, necazurile cotidiene, printr’o a- nostă petrecere, au constatat că le-au dezgropat din nou aceste ne- cazuri și în a printr’un fast mai dureros. Șirul zilelor de suferință și au schimbât fața o clipă, au înșelat vieșitorul printr’o efemeră bucurie pentru a nu mai fi cel puțin odată sau de două ori pe an, înbălate de afuriste blesteme a celui ce le trăește. Șirul zilelor de chin a început a se depăna iarăș și nevoiașul creștin care și-a forțat pungă, care și-a dezechili- brat anemicul „buget” prin forța- rea lui într’o masă mai de doamne- ajută, astăzi, după ce aceste sărb- ători s’au dus prin noianul vre- murilor, se vede constrâns a ține și un post postum, Crăciunului. Un blid de linte sau de fasole țepănă ar constitui un lux...

Această mică expansiune de ve- selie, nu ar fi atât de scump plă- tilă de cei săraci, căci de soarta acestora ne îngrijim, dacă tembelismul celora ce ne conduc nu ne- ar fi adus la sapă de lemn.

Urarea: „Sărbători vesele, petre- cere frumoasă”; apare ca o pro- rocire searbădă și falsă. Politicia- nismul de gașcă precum și cel încrustat în carapacea impotenței a știut să distrugă și această ve-

selie a mănuchiului de sărbători în care ar trebui să se desfete tot creștinul.

Dacă am fi părăsit o clipă ca- fenele, varieteurile, dancin-urile și ne-am fi îndreptat pașii după ur- mele accentuate ale mizeriei am fi văzut în ce fel de sărbători ve- sele și în câtă petrecanie s’au scaldat sufletele celor nevoiași.

Sunt și de acei, cari în acest Crăciun s’au lăfăit în bunătați de tot felul și cari și-au umplut sto- macul până la refuz; dar aceștia sunt atât de pușini, raportat la nu- mărul celor ce au petrecut în mod dureros de Sf. Crăciun încât can- titatea celor dintăiu nu contează. Cu o floare nu se face primavară, dar nici cu un fulg: iarnă.

Dacă unul sau doi inși și-au spart berageta strigând și chefuind de Sărbători și dacă Bacchus i-a prins o clipă în vârtejul lui ame- țitor și plăcut aceștia nu au pulul compensa și masa celor cari nu au avut nici după ce bea apă și dacă infima ceată de cheflii s’a complăcut în frumoase petreceri și au trăit aievea vesele sărbători, faptul acesta nu a reușit să șleargă și să spulbere zăbranicul negru așternut peste albul și veselul Cră- ciun.

Nemernicia multora din țara asta, încaștați în lagărele politice ne-au urat lugubru: — „triste sărbători”. Și ca nici o prorocire a lor aceasta spre durerea noastră s’a împlinit. Am petrecut dureros în triste sărb- ători.

D. Șeptilici

Isprăvile unui sergent de oraș

Înbătându se el trage cu re- volverul împușcând un sătean

Locuitorii din comuna Tăutu- negru, acum de sărbătorile Crăciu- nului au avut de suferit unele ne- glăceri din partea consăteanului lor Todnica Petru, sergent de oraș la prefectura de poliție din locali- tatea.

În seara zilei de 26 Decembrie a. c. pela orele 10 p. m. eșind dintr’o cărciumă, beat, a început să tragă focuri de revolver cu arma de serviciu pe care o avea la el.

Astfel a băgat groaza în trecă- tori precum și în oamenii cari au- zind focuri de armă speriați s’au sculat din somn.

Un flăcău anume Balș Ioan a căzut victimă sergentului beat. El a fost împușcat în picior însă fără a fi rănit grav.

Imediat s’a reeclamat postului de jandarmi din acea comună. Ser- gentul de oraș însă a dispăruse.

Prefectura de poliție anchetează cazul.

Ni se prăpădesc ofițe

Un adevăr dureros care trebuie spus răspicat este acesta.

Anual, oștirea pierde un mare număr de ofițeri, răpuși de boli nemiloase, dintre care tuberculosa e în primul plan.

Rândurile ofițerilor inferiori sunt în special dureros rărâte. Deși faptul pare paradoxal, tributul morții îl plătesc mai mult ofițerii tineri. Ofițerii superiori și generali dau un mic coeficient de tributari al morții, în timpul serviciului de activitate.

Copiii războiului, aceia ce și-au risipit bravura și devolamentul în atâtea fapte glorioase, acei ce au înmagazinat adevărata experiență a războiului, în ploaie de gloanțe și în iadul bombardamentelor, aceia care prin inimoșia lor au făcut să sejalte gloria steagurilor noastre biruitoare; — sunt răpuși prematur, de bolile sociale.

Națiunea română trebuie să știe tristul adevăr că nu-i regiment de infanterie sau artilerie care să nu conducă, anual, la locul de veșnică odihnă, un apreciabil număr de ofițeri tineri, răpuși de boli cronice.

Un singur regiment de infanterie a pierdut în curs de câteva luni trei vrednici ofițeri (2 căpitani și 1 locotenent) răpuși de tuberculoză.

Regimentele dela frontieră prezintă statistici înfricoșătoare: *Mai mult de jumătate din ofițeri sunt bolnavi de tuberculoză, în diferite faze.* Aceiași tristă statistică o prezintă și corpul reangajaților, auxiliarii ofițerilor.

Cel puțin în fața mormintelor proaspete ale tinerilor noștri ofițeri, cari sporesc lună cu lună, să ne oprim un moment atențiunea și să privim problema în tot complexul ei.

Este adevărat, prea adevărat, că războiul a lăsat urme în corpurile combatanților supraviețuitori ai dramei. Afară de cei ce și-au petrecut zilele războiului prin cartiere și servicii comode din zona interioară, toți ceilalți au rămas cu metehne fizice. Cei ce nu au fost onorați de o rană, au rămas cu afecțiuni reumatice, nervii oboșiți, afecțiuni pulmonare, etc, etc.

Acei pe cari mâna fatalității i-a făcut captivii inamicilor, au avut și mai mari suferinți.

Mai este adevărat că războiul a lăsat urme mai adânci în terenurile mai fragede și mai plăpânde.

Dar toate acestea nu lămuresc îndeajuns marea mortalitate în rândul ofițerilor tineri, pe cari vitalitatea tinereții, exercițiile fizice și viața în aer liber, i-ar pune în situațiunea să lupte cu succes împotriva boabelor.

Problema are următoarele principale fețe:

1. — *Intensificarea la maximum a instrucției.*

Se știe că prin adoptarea serviciului de 2 ani la toate trupele terestre, temelul instrucției unui contingent se rezumă la un an de instrucție (în anul al 2-lea, oamenii nu mai sunt disponibili pentru instrucție, din cauza serviciilor în corpuri, gărzi și o sumedenie de alte servitui gospodărești).

Din acest an de instrucție, activitatea se limitează la timpul 1 Februarie — 1 Noiembrie, pen-

trucă intervine chestiunea zilelor de hrană, care antrenează nesfârșite concedii.

Cu cât timpul de instrucție s'a micșorat, cu atâtea activitatea de instrucție s'a intensificat.

Această intensificare a ajuns punctul maxim și trebuie să fim cu atențiunea îndreptată asupra acestui punct, care provoacă ruina intelectuală și fizică a corpului ofițeresc.

În condițiunile în care ne aflăm (organizarea adoptată și servituiile bugetare care ne împovărează) intensificarea instrucției este un fapt cu totul natural, mai ales că instrucția tropei a devenit extrem de complexă, iar opera de omogenizare a națiunii, cere metode noi și eforturi nebănuite.

S'a pierdut însă din vedere un lucru:

Intensificarea instrucției presupune cadre numeroase și de foarte bună calitate.

Noi am trecut la intensificarea instrucției, *fără cadre suficiente.*

Un exemplu din multele numeroase:

Sunt regimente, în special la frontieră, cu relativ număr mare de oameni, fără ofițeri subalterni.

Majoritatea companiei, deși au anual câte 80-90 recruți n'au nici un ofițer subaltern și nici reangajați suficienți.

Cine a instruit soldați știe ce înseamnă complexul de cunoștinți tehnice și tactice ce trebuie găsite în spiritul oamenilor și educația morală ce trebuie insuflată, nu poate trage decât o concluzie din acest fapt:

Instrucția se maltratează, cadrele se istovesc și se surmenează zadarnic, pentru rezultate mediocre, dacă nu chiar lamentabile.

Iată o primă cauză de ruină a cadrelor.

De fapt, lipsa ofițerilor subalterni, nu-i atât de mare pe cât pare. Totalitatea cadrelor subalterne, arată lămurit că deficitul nu sunt atât de mari. Ceeace agravează situația e reaua lor distribuție. Unele unități au prea mulți, altele prea puțini; iar serviciile de birou și formațiunile cu caracter administrativ absorb foarte mulți ofițeri.

2. *Zelul de activitate fără limită și continuă stimulare.*

După război, nu mai există perioadă de destindere în cursul unui an de instrucție.

Chiar în lunile călduroase de vară instrucția nu e întreruptă, în special la trupele de acoperire, unde efectivele sunt ceva mai mari.

În aceste luni, care altă dată constituiau timpul de completă odihnă al ofițerilor, indiferent că se găseau în concediu sau la serviciu, astăzi activitatea e intensificată.

Ofițerul epuizat fiziceste în cursul perioadei l-a, e trimis la Centrele de instrucție, pentru diferite cursuri, unde e luat de odihnit și pus la activități intelectuale și fizice, care-i storc ultimul pic de energie.

Mulți din cauza acestor cursuri își perd și scurtul concediu de vară, intrând în perioada 2-a de instrucție complet oboșiți și cu buzunarul săcăuțit, pentru că nu se

remunerează cheltuețele ofițerilor la aceste cursuri, nici cu costul țigărilor zilnice.

Un obicei înrădăcinat, cu aparențe pedagogice, dar cu efecte antipedagogice, fac pe foarte mulți șefi de corpuri să facă recomandățiuni de soiul acesta:

„Suntem în perioada Școlii Instructorilor... Cea mai importantă din perioadele anului, pentru motivele etc. etc.”.

La sosirea recruților, recomandățiunea e repetată cu noul subalterni:

„Nu există perioadă mai importantă, decât aceea care începe mâini... Cer dela toți etc. etc.”.

Evident că faptul acesta se repetă la orice început de perioadă și subperioadă de instrucție.

În aceste condițiuni, ofițerul e continuu stimulat și pus la activități din ce în ce mai grele, în cât decă i s'ar face bine socoteala timpului, s'ar constata că nici n'are vreme să deschidă o carte, să mediteze asupra unui articol de revistă, să și trăiască un colț de viață intelectuală.

Sunt șefi, lipsiți de experiența războiului și a activităților practice, cum e viața la trupă, cari vin cu pretențiuni absurde, cum de pildă e aceea de a cere căpitanelui să facă apelul unității, pe dinafară, așa cum ar fi înșirată trupa la front, în ordinea de bătaie.

În lunile de iarnă (Noembrie, Decembrie, Ianuarie), când teoreticește ar fi o perioadă de ușoară destindere, ofițerii sunt chinuți de așa zisa instrucție în cabinet, de cele mai multe ori rău condusă și organizată și care n'are alt rezultat decât un val de plictiseală.

În loc ca ofițerii să fie scoși la vânătoare și sporturi de iarnă, unde să simtă plăcerea câmpului și să-și exerciteze spiritul în aer liber și să simtă apropierea camaraderescă, sunt ocupați cu conferințe.

În aceasta constă a doua cauză a ruinei fizice și intelectuale a cadrelor.

3. *Inegala repartiție a greutateii carierii.*

Cu rari excepțiuni, serviciul conștiincios la trupă, e mult mai greu decât serviciul în birou sau la servicii cu caracter nedefinit (nici trupă, nici birou).

Legea de înaintare a prevăzut stagiile la trupă, în raport cu numărul anilor necesari pentru pășirea dela un grad la altul.

Ce se întâmplă? Stagiile de vechime în diferite grade, din cauza blocării erarhiei, sunt dublate și chiar triplate de ofițeri. În aceste condițiuni, stagiile la trupă, prevăzute de lege pentru diferite grade sunt cu totul insuficiente (abea 1/4 sau cel mult 1/3 din timpul cât ofițerul stă într'un grad).

Pentru circa 9 ani, cât e necesar unui ofițer să pășească dela un grad la altul, legea prevede un stagiul la trupă de maximum 2-3 ani.

Ei bine, se găsesc foarte mulți profesori cari stau la trupă exact anii prevăzuți de lege și apoi au tomat trec la diferite servicii ușoare.

În aceste condițiuni, un număr de cadre neprivilegiate, duc tot greul serviciului la trupă, câte 9-10 ani în acelaș grad.

Se știe din experiența că un ofițer muncește cu drăgăsimă maximum patru ani.

După 4 ani, servituiile devin grele, se transformă într'o povară.

Se mai știe din experiența că nimic nu obosește mai repede decât o muncă nepăsătoare.

În ce situație se află ofițerii care 9 ani în șir sunt ocupați cu activitate?

Fără elanul firesc al tineretului să se exercite în activitatea celor forțelor morale,

un automat, un caracat, care așteaptă să se rădăcească fără să poată distinge între bine și rău,

cărie de speranță și de încredere, Sublocotenentul, Locotenentul, Capitanele,

stie că are și el un grad 9-10 ani și că e un ofițer înalt și că e un ofițer de înaltă calitate,

cătuși de puțin de activitate, are sub ochii lui și el un ofițer subaltern și un ofițer instructor și un ofițer cumulator și două ofițeri de comandant de companie și un ofițer de comandant de pluton.

Lipsa avântului și a entuziasmului, lipsa legii de înaintare și lipsa ofițerului și lipsa de interes în rotații în serviciul și în situație a 3-a cauză de ruină a cadrelor, e blazajul și lipsa de interes în activitatea ofițerului, etc.

4. — *Biurocrația și lipsa de interes în activitatea ofițerului și lipsa de interes în rotații în serviciul și în situație a 3-a cauză de ruină a cadrelor, e blazajul și lipsa de interes în activitatea ofițerului, etc.*

În totdeauna ofițerul suferit de pacoste și de lipsă de interes în activitatea ofițerului și lipsa de interes în rotații în serviciul și în situație a 3-a cauză de ruină a cadrelor, e blazajul și lipsa de interes în activitatea ofițerului, etc.

Valuri de hârtie și de mașini, comandanților și ofițerilor, etc.

Comandanții și ofițerii, etc.

Comandanții și ofițerii, etc.

Comandanții și ofițerii, etc.

Comandanții și ofițerii, etc.

Comandanții și ofițerii, etc.

Comandanții și ofițerii, etc.

Comandanții și ofițerii, etc.

Comandanții și ofițerii, etc.

Comandanții și ofițerii, etc.

Comandanții și ofițerii, etc.

Comandanții și ofițerii, etc.

Comandanții și ofițerii, etc.

Comandanții și ofițerii, etc.

Comandanții și ofițerii, etc.

Comandanții și ofițerii, etc.

Comandanții și ofițerii, etc.

(Urmăreați)

ȘTIRI ȘI FAPTE

Astăzi a depus jurământul în fața d-lui dr. Iosif Malorescu, prefectul județului nostru: d-nul dr. Vasile Oros, subprefectul titular al județului Bihor, care, de nouă ani, de când este numit subprefect, până în prezent, nu a făcut nici o zi slujbă la postul său și acum în urma hotărârii date de Inalta Curte de Casație, care a pus capăt peregrinării d-lui Oros, d-sa și-a luat postul în primire chiar astăzi.

D. dr. Sever Pop, fostul subprefect delegat, până la noi dispozițiuni, rămâne la dispoziția Ministerului de Interne.

Se dă ca sigur, că, d. Oros, care are 35 de ani de serviciu, într-o lună, mult două, își va aranja drepturile la pensie și atunci, în locul d-sale va fi numit subprefect tot d. dr. Sever Pop.

Interviu-at de ziaristi asupra programului d-sale d. subprefect Oros, a raspuns: „că, cei 35 de ani ai d-sale de slujbă și lupta d-sale de 9 ani, de a se întrona legalitatea și a se repara nedreptatea ce i s'a făcut, sunt garanții depline, că, d sa nu va fi decât un apărător al legalității“.

În curând, se va juca pe scena Teatrului „Regina Maria” din localitate, cu ansamblul Companiei dramatice a Asociației „Vestul Românesc” piesa în 3 acte FLORĂ REASA DIN PIAȚA TEATRULUI — al cărei rol și rolog l-am publicat în numărul de Crăciun al va orasei lucrări cu caracter social de Const. Mărculescu, societar al Teatrului Național din București.

Pentru sărbătorirea zilei de 24 Ianuarie 1929, Aniversarea Unirei Principatelor Române, suntem informați că se va juca de către Asociația Dramatică a Teatrului de Vest, o frumoasă Revistă istorică, intitulată „Unirea“.

În 3 tablouri și o apoteoză, se vor reprezenta 3 epoci principale din acele timpuri istorice și anume:

1. Tabloul 1-ii: Ședința istorică a Divanurilor Adhoc.

2. Tabloul 2: Memorabila ședință de la 5 Ianuarie când Adunarea din Iosji alege din Domnitor pe Alex Ion. Cuza.

3. Tabloul 3 Memorabilă ședință de la 24 Ianuarie, când Adunarea din București alege și ea pe Cuza, înfăptuind astfel primul pas al Unirii de azi.

Montarea va fi grandioasă.

În urma adresei făcută de primărie prefecturii de poliție priu care o invită a strânge toți cerșetorii de pe străzi, d-i prefect de poliție dr. Ilie Reu, a dat un ordin sever tuturor comisariatelor de poliție și în special comisariatului II, în raionul cărui intră principalele străzi ale orașului, ca să se trieze toți cerșetorii cari se vor găsi pe străzi.

În special, localurile mai frecventate, precum și la teatre și cinematografe s'au postat agenți, pentru a strânge pe toți cerșetorii pe cari îi vor găsi. Cei infirmi, vor fi trimiși Azilului din Cluj, ceilalți în putere de muncă vor fi trimiși la Casa Muncii, iar recidiviștii vor fi pedepsiți conform legilor în vigoare.

Mat multe firme comerciale și industriale din localitate, au adus la cunoștința d-lui Benedeck, șeful serviciului financiar: că nu mai pot încasa sumele de bani pe cari le au de primit dela primărie, fiindcă s'a achitat ajutorul săracilor acum de cră lun. Pentru a se satisface relativ fiecare creditor, s'a dat ordin a se achita într'o proporție anumită toți furnizorii, pentru ca să primească liecare comerciant o sumă oarecare.

După Crăciun li se va achita întreaga sumă pe care o datorează primăria.

Pentru a se rezolva chestiunile urgente, cari nu pot suferi o amânare pe anul viitor, a avut loc Sâmbătă 22 Dec. o nouă ședință a comisiei interimare. S'au rezolvat mai multe chestiuni cu caracter economic.

275 lei

butella de șampanie franțuzească „De St. Marceaux” în depozit la Restaurantul

„BRISTOL”

Str. Coșbuc No. 6

Vinuri Capșa și viță franceză Pentru acasă 50 lei litru

Tot la „Bristol” se mănâncă bine și efitin și se ascultă o orhestră pur românească!!!

Devizia 17-a. Serviciul Intendenții

PUBLICAȚIE

Se aduce la cunoștința generală că în ziua de Joi, 10 Ianuarie 1929, ora 10 a. m., se va ține licitație publică la Comandamentul Diviziei 17-a pentru aprovizionarea următoarelor articole:

Slănină sărată 30.000 Kgr.
Untură topită . . . 2.000 „
Boia ardei 2.000 „
Orez 20.000 „
Zahăr 10.000 „
Cafea surogat . . . 3.000 „
Săpun 5.000 „

Doritorii se vor prezenta cu oferte închise și garanția legală de 10% în numerar sau efecte de stat.

Licitația se va ține în conformitate cu art. 72—83 din Legea Contabilității Publice.

Caietul de sarcini se poate vedea la Divizie în fiecare zi, între orele 11—12 a. m.

Șeful serv. Intendenții Div. 17-a.
Int. Lt.-Colonel: Miulescu
No. 14296 din 23 Decembrie 1928.

Itinerariul

Teatrului Asociației „Vestul Românesc”

Sâmbătă	29 Decembrie	Beiuș	O SCRISOARE
Duminică	30	„	ÎNȘIRĂTE MAR
Luni	31	Vășcău	REVELIONUL
Marți	1 Ianuarie	Oradea	SERATĂ VESELE
			Nr. 21
Miercuri	2	„	MATINEU SOLID
			Reprez. Nr. 2
Joi	3	„	ÎNȘIRĂTE MAR
			Reprez. Nr. 2
Vineri	4	„	TÂNASE „INTR
			ȘI NICOVAL
			LIBER
Sâmbătă	5	„	INȘIRĂTE
Duminică	6	Timișoara	PATIMA ROSIE
Luni	7	„	NĂPASTA ȘI CO
Marți	8	„	TRAGEDIA CO
Miercuri	9	„	SCRISOAREA P
Joi	10	„	SORANA
Vineri	11	„	FĂNTÂNA BLA
Sâmbătă	12	„	SCAMPOLO
Duminică	13	„	NĂPASTA ȘI CO
Luni	14	„	ÎNȘIRĂTE MĂR
Marți	15	„	MANDARINUL
Miercuri	16	„	SCAMPOLO
Joi	17	„	TRAGEDIA CO
Vineri	18	„	MANDARINUL
Sâmbătă	19	„	BUJOREȘTII
Duminică	20	„	

Turneurile teatrale cari vin în lunile Ianuarie și Februarie la Oradea

Principesa Turandot

Piesă în 12 Tablouri.

Cel mai mare succes al TEATRULUI NAȚIONAL din București în actuala stagiune.

Va fi jucată la 23 Ianuarie 1929 în sala teatrului „Regina Maria” de ansamblul Teatrului Național din București în frunte cu dna Ana Luca, societară cls. I; Aurel Alanasescu societar cls. I; Gh. Baldovin societar, Al. Botez, Gh. Connable, Ene Dobre, Gh. Muscan, etc. Direcția de scenă Soare Z. Soare.

VRAJA

Piesă în 3 acte de Henri Bataille Sub conducerea și direcțiunea dlui Vasile Enescu, director de scenă al TEATRULUI NAȚIONAL din București, care va însoți turneul. Având în frunte pe dna Mariora Zimnicianu, societară cls. a Teatrului Național din București, dnii Gh. Colboreanu, A. Pop-Marțian etc.

Vizitați magazinul

LUCA P. NICULESCU

BDL. REGELE FERDINAND
CEL MAI IEFTIN MAGAZIN DE

PENTRU SĂRBĂTORI 10% CERE LA TOATE MĂRFI

Stofă de lână 140 ctm lățime și niturile pentru un costum bărbătesc plect

ȘIFON dela 29 lei metrul
MOLINO dela 29 lei metrul
ZEFIR fin dela 45 lei metrul

Precum și celelalte articole cu prețuri mai moderate

„ECOUL”
apare
seară

Diuzia 17-a. Ser

PUBLICAȚIE

Se aduce la blicului, că în cembrie 1928, va fine licitație zarea cantității sută cincizeci) de foc, pentru Infanterie, Cluj-Oradea

Licitația se va ține în Diviziei 17-a tendenței, cu conform art. No. 83 din L. C. Pe vor depune și g

Șeful serv. Int. Lt. Col

No. 14162 din 21